

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 24 december 1991 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 maart 1989 houdende de erkenningscriteria in hoofde van de laboratoria voor klinische biologie, bedoeld in artikel 153, § 6, 3°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering", heeft op 30 december 1991 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 24 décembre 1991, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 22 mars 1989 fixant les critères d'agrément des laboratoires de biologie clinique, visés à l'article 153, § 6, 3°, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité", a donné le 30 décembre 1991 l'avis suivant :

1. Naar het zeggen van de gemachtigde ambtenaar moet het ontworpen besluit een einde maken aan de moeilijkheden die rijzen bij het terugvorderen, bij de laboratoria voor klinische biologie, van de bedragen bedoeld in artikel 34undecies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, te weten de bedragen waarmee het budget van financiële middelen voor verstrekkingen aan niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden wordt overschreden. Bepaalde laboratoria zouden, nog steeds volgens de ambtenaar, die terugbetalingen pogen te ontwijken door hun activiteiten die voor financiering in aanmerking komen, tijdelijk op te schorten, blijkbaar met de bedoeling om zich zodoende insolvabel te maken. Het ligt in de bedoeling van de stellers van het ontwerp dat in die omstandigheden de erkenning van het laboratorium onmiddellijk kan worden ingetrokken, zonder dat toepassing moet worden gemaakt van de procedure bepaald in artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 maart 1989.

2. De voormelde omstandigheden die tot de intrekking van de erkenning moeten leiden, worden in het ontwerp omschreven als "het kennelijk onvermogen" van de bedoelde laboratoria.

Men weet evenwel dat, in tegenstelling tot het faillissement, dat een rechtstoestand is volgend uit een vonnis, het kennelijk onvermogen een feitelijke toestand betreft die erin bestaat dat de gezamenlijke goederen van de debiteur niet toereikend zijn om dezes schulden te betalen

.../...

(Frédéricq, Handboek van Belgisch Handelsrecht, IV, 1981, nr. 2071 e.v.), en in geval van betwisting door de rechter wordt vastgesteld.

Zoals het ontwerp is gesteld zou die vaststelling steeds en alleen door de minister worden gedaan, wat in de praktijk meestal ondoenbaar zal zijn vermits deze niet zal beschikken over alle nodige gegevens met betrekking tot de solvabiliteit van het betrokken laboratorium. Volgens de gemachtigde ambtenaar zou het instellen van een gerechtelijke procedure evenmin efficiënt zijn, wegens het omslachtig en tijdrovend karakter ervan.

3. Met het oog op de rechtszekerheid is het dan ook verkieslijk de beoogde intrekking van de erkenning te gronden op de vaststelling van het niet-betalen van de bedragen bedoeld in het onder 1 vermelde artikel 34undecies van de wet van 9 augustus 1963, betaling die een erkenningsvoorwaarde uitmaakt opgelegd door artikel 3, 2°, van het koninklijk besluit van 22 maart 1989. Dit zou de regeling tevens een steviger rechtsgrond bieden omdat ze beter kadert in het begrip financiering, zijnde een van de criteria vermeld in artikel 153, § 6, 3°, van de wet van 9 augustus 1963, waarvan het ontwerp de uitvoering is.

.../...

1. Selon la déclaration du fonctionnaire délégué, l'arrêté en projet doit mettre fin aux difficultés dont s'accompagne le recouvrement, auprès des laboratoires de biologie clinique, des montants visés à l'article 34undecies de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, c'est-à-dire des montants dépassant le budget des moyens financiers destiné aux prestations dispensées à des patients non hospitalisés. Toujours selon le fonctionnaire, certains laboratoires tenteraient d'éluder ces remboursements en suspendant provisoirement leurs activités susceptibles de financement, manifestement dans l'intention de se rendre, aussi, insolvables. L'intention des auteurs du projet est que, dans ces circonstances, l'agrément du laboratoire puisse lui être retiré sur-le-champ, sans qu'il faille appliquer la procédure prévue à l'article 7 de l'arrêté royal du 22 mars 1989.

2. Les circonstances susévoquées, qui doivent conduire au retrait de l'agrément, sont qualifiées au projet de "déconfiture" des laboratoires considérés.

Il faut cependant rappeler que, contrairement à la faillite, qui est une situation juridique consécutive à un jugement, la déconfiture consiste en une situation de fait dans laquelle l'ensemble des biens du débiteur ne suffit pas à payer les dettes de celui-ci (Frédéricq, "Handboek van Belgisch Handelsrecht", IV, 1981, n°s 2071 et suivants), et qui, en cas de contestation, est constatée par le juge.

La formulation du projet donne à penser que ce sera toujours le ministre, et lui seul, qui procédera à cette constatation, ce qui, en pratique, sera généralement

irréalisable, celui-ci ne disposant pas de toutes les informations nécessaires concernant la solvabilité du laboratoire concerné. Selon le fonctionnaire délégué, l'instauration d'une procédure judiciaire ne serait pas plus efficace, étant donné sa lourdeur et sa durée.

3. Pour assurer la sécurité juridique, il serait préférable, dès lors, de fonder ledit retrait de l'agrément sur le constat du non-paiement des montants visés à l'article 34undecies de la loi du 9 août 1963, mentionné au point 1, ce paiement constituant une condition d'agrément imposée par l'article 3, 2°, de l'arrêté royal du 22 mars 1989. Le fondement légal de la réglementation s'en trouverait également renforcé, dès lors que celle-ci se concilie mieux avec la notion de financement, qui est l'un des critères énoncés à l'article 153, § 6, 3°, de la loi du 9 août 1963, dont le projet est la mise en oeuvre.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : H. COREMANS,
Monsieur :

de Heer : J. VERMEIRE,
Monsieur :
Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :

Mevrouw : A. BECKERS,
Madame :

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van Mevr. S. VANDERHAEGEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. VAN DAMME, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de Mme S. VANDERHAEGEN.

Le rapport a été présenté par M. M. VAN DAMME, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par Mme M.-C. CEULE, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS.

H. COREMANS.